

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.630 van 11 oktober 2018
in de zaak A. 226.320/IX-9406**

In zake: Caro VERHAEGEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hilde Minnen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Ballaarstraat 69-71 bus 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW KATHOLIEK ONDERWIJS BISDOM ANTWERPEN
DE NETE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Hendrickx
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 oktober 2018, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de “beslissing [van] 14 september 2018 waarbij de interne beroepscommissie besliste om het C-attest [van Caro Verhaegen] te handhaven”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 oktober 2018, om 11.30 uur.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hilde Minnen, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Christophe Vangeel, die *loco* advocaat Jean Hendrickx verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het schooljaar 2017-2018 ingeschreven als leerling in het tweede leerjaar van de derde graad ‘boekhouden-informatica’ (TSO) in het Heilig-Hartcollege te Heist-op-den-Berg.

3.2. Verzoekster is tijdens het tweede semester langdurig – gewettigd – afwezig. Op het einde van het schooljaar stelt de delibererende klassenraad zijn beslissing over verzoekster uit en onderwerpt haar aan bijkomende proeven voor bedrijfseconomie en wiskunde.

Zij behaalt voor de bijkomende proef voor bedrijfseconomie 45% en voor deze voor wiskunde eveneens 45%.

3.3. Op 24 augustus 2018 kent de delibererende klassenraad aan verzoekster een oriënteringsattest C toe. Hij overweegt daarbij wat volgt:

“Eindtotaal: 63%
Motivering: Geïntegreerde proef: niet geslaagd
Resultaten bijkomende proef:
bedrijfseconomie 45%

wiskunde 45%

De klassenraad constateert dat Caro een onvoldoende heeft behaald voor de geïntegreerde proef. Daarnaast behaalt Caro een tekort voor de bijkomende proeven voor bedrijfseconomie en wiskunde (vakken van de richting, respectievelijk 7 lessen en 4 lessen).

De klassenraad wenst op te merken dat hij, door het aanbieden van bijkomende proeven, rekening heeft gehouden met de persoonlijke situatie van Caro. Tevens heeft de klassenraad rekening gehouden met een aantal goede resultaten van het eerste semester en enkele goede resultaten tijdens de proefwerkperiode van het tweede semester.”

De klassenraad adviseert verzoekster vervolgens “het jaar over te doen in dezelfde richting aangezien de klassenraad ervan overtuigd is dat de richting voor Caro geschikt is, maar dat Caro onvoldoende doelstellingen heeft bereikt om te slagen”.

3.4. Overleg met de directeur leidt tot een nieuwe bijeenkomst van de delibererende klassenraad.

3.5. Op 3 september 2018 beslist de klassenraad om het C-attest te behouden. De klassenraad motiveert zijn beslissing als volgt:

“Eindtotaal: 63%

Motivering: Geïntegreerde proef: niet geslaagd

Resultaten bijkomende proef:

bedrijfseconomie 45%

wiskunde 45%

De klassenraad constateert dat Caro een onvoldoende heeft behaald voor de geïntegreerde proef. Daarnaast behaalt Caro een tekort voor de bijkomende proeven van bedrijfseconomie en wiskunde (vakken van de richting, respectievelijk 7 lessen en 4 lessen).

De klassenraad werd in kennis gesteld van de argumenten die Caro heeft aangehaald in het gesprek met de voorzitter d.d. 31 augustus 2018. Deze argumenten heeft de klassenraad één voor één besproken.

- Effectieve progressie: de klassenraad beschouwt de resultaten van de bijkomende proeven als een bijkomende info naast de resultaten gedurende het schooljaar.

- Gewogen jaargemiddelde gekoppeld aan niet geslaagde GIP: de resultaten van bijkomende proeven leiden niet tot het herberekenen van een jaargemiddelde; ze worden beschouwd als bijkomende info.

- Omstandigheden bij het afleggen van bijkomende proeven: voor de onderdelen van de bijkomende proeven voor BEC en wiskunde die in het

coördinatorenlokaal werden afgelegd heeft Caro meer tijd gekregen mede omdat ze af en toe gestoord werd. De overige onderdelen heeft Caro afgelegd in de zorgklas. De klassenraad wijst erop dat Caro de gunst heeft gekregen tijdens de juniproefwerken alleen te mogen zitten.

- De GIP en meer bepaald de presentatie: de evaluatie van de GIP werd door de GIP-jury afgerond. De delibererende klassenraad houdt rekening met het eindresultaat en moet constateren dat Caro niet geslaagd was voor de GIP.

- Vraag naar bijkomende proef TIN: de delibererende klassenraad heeft in juni geoordeeld dat hij voldoende info had omtrent het vak toegepaste informatica. Hierdoor was een bijkomende proef voor TIN niet aan de orde. Zo kon Caro zich ook volledig toeleggen op de voorbereiding voor de bijkomende proeven voor BEC en WIS.

- Volledige schoolloopbaan: de delibererende klassenraad van het zesde jaar oordeelt over de einddoelen die in het zesde jaar moeten worden bereikt. De elementen van het vijfde jaar doen niet meer ter zake.

- Pestgedrag: de delibererende klassenraad heeft kennisgenomen van het pedagogisch dossier van Caro. Er is wel degelijk meermaals actie ondernomen in de loop van het schooljaar om de verschillende verhoudingen in de klas te doen verbeteren. Uit mailverkeer blijkt dat Caro zich goed gevoeld heeft bij de klasgesprekken die in dit kader werden gevoerd.

- Advies van de klassenraad: de klassenraad in een zesde jaar oordeelt in eerste instantie over het bereiken van de einddoelen van het zesde jaar.

- Pedagogisch dossier: in de loop van het schooljaar werd op de begeleidende klassenraden meermaals de situatie van Caro besproken. Verscheidene leerkrachten hebben Caro tijdens haar afwezigheidsperiode meerdere keren extra hulp geboden en uitleg gegeven op school. Tijdelijk onderwijs aan huis werd nooit aangevraagd.”

3.6. Op 7 september 2018 stelt verzoekster beroep in bij het schoolbestuur.

3.7. Op 14 september 2018 beslist de beroepscommissie “om de beslissing van de delibererende klassenraad niet te hervormen”. De commissie motiveert haar beslissing als volgt:

“0.

Voor zover de argumentatie van verzoekster gericht is tegen gebreken die zouden kleven aan de bestreden beslissing, wijst de beroepscommissie erop dat het haar taak is het dossier opnieuw ab ovo te bekijken en haar beslissing te nemen op grond van eigen motieven; daartoe draagt een bespreking van dergelijke gebreken niets bij.

De beroepscommissie wil er tevens op wijzen dat dit dossier een leerlinge betreft van het zesde jaar, die met het oriënteringsattest A meteen het di-

ploma secundair onderwijs bekomt in de richting boekhouden-informatica TSO.

Die richting bereidt voor én op voortgezet onderwijs én op de arbeidsmarkt [voetnoot weggelaten]. Een potentiële werkgever zal ervan uitgaan dat verzoekster op zijn minst voldeed voor de richtingspecifieke onderdelen, d.i. er op voldoende wijze de leerplandoelstellingen van behaalde.

1.

Wat de resultaten op de rapporten zoals aanwezig in het dossier betreft, moet worden opgemerkt:

- tenzij voor de talen en voor godsdienst is er geen enkel punt voor dagelijks werk 2de semester (DW);
- de klassenleraar vermeldt op rapport DW2 expliciet dat de meeste cijfers niet representatief zijn wegens de langdurige afwezigheid van verzoekster;
- voor godsdienst is er nog een taak verbeterd naar het einde van het semester toe, zodat het cijfer DW uiteindelijk gebaseerd is op 2 taken;
- het vak toegepaste informatica heeft geen cijfer omdat het om permanente evaluatie gaat;
- idem voor lichamelijke opvoeding;
- verzoekster legt wel eindexamens af voor de andere vakken;
- een en ander resulteert in een totaalrapport dat niet representatief is voor lichamelijke opvoeding en toegepaste informatica (geen cijfers voor het 2de semester, dat meetelt voor 60% van de punten) en dat een onvoldoende bevat voor wiskunde (41%).

Indien we lichamelijke opvoeding buiten beschouwing laten, is er een onvoldoende voor wiskunde (4u/week) en zijn er ruim onvoldoende gegevens voor toegepaste informatica (6u/week).

Het eindtotaal voor bedrijfseconomie (7 u/week) blijkt een afronding naar boven.

Wat de bijkomende proeven betreft moet worden opgemerkt:

- bijkomende proef voor wiskunde (onvoldoende);
- de bijkomende proef voor bedrijfseconomie lijkt de beroepscommissie te verantwoorden als een kans om van de 50 % een beter cijfer te maken;
- voor de vakken die permanent geëvalueerd worden, was een bijkomende proef niet meer mogelijk;

Wat de quoterings van de geïntegreerde proef betreft dient te worden opgemerkt wat volgt:

- procesevaluatie is er enkel voor bedrijfseconomie;
- voor toegepaste informatica werd het proces niet beoordeeld;
- voor toegepaste informatica was de onvoldoende gebaseerd op een zeer slechte beoordeling voor de website (1 op een schaal van 5) en een slechte beoordeling van de databases (2 op een schaal van 5);
- voor het onderdeel bedrijfseconomie voldeed verzoekster niet;
- de beoordeling door de leraars van Engels (voldoet), Frans (voldoet) en Nederlands (voldoet goed) slaat enkel op bepaalde aspecten van het product;
- mondeling talen

Kortom, er zaten grote hiaten in het dossier waarmee de klassenraad zich geconfronteerd zag. Voor de beroepscommissie is die situatie niet wezenlijk anders.

2.

Wat de grief betreft dat geen onderwijs aan huis aangeboden werd, valt het volgende op te merken.

Het schoolreglement bevat in zeer duidelijke bewoordingen de informatie en de praktische info betreffende de afwezigheden wegens ziekte, waaronder ook de modaliteiten en de voorwaarden voor onderwijs aan huis (en andere).

Verzoekers hebben nooit de vraag gesteld. Meer nog, in de maanden januari en februari verneemt de school dat verzoekster niet in staat is om op regelmatige basis met schoolwerk bezig te zijn en niet met de school kon geconfronteerd worden.

Op 21 februari was er een onderhoud op school waarbij de situatie grondig doorgesproken werd en mogelijke oplossingen overlopen werden.

Op 25 februari laat de moeder van verzoekster het volgende weten:

‘We hebben afgesproken dat Caro stilaan met mondjesmaat probeert om thuis te werken voor school. Dat als ze vragen heeft over de leerstof ze via smartschool stelt aan de leerkracht van het desbetreffende vak en eventueel, als dit moeilijk is, face-to-face af te spreken. Het lijkt ons wel een goed idee dat ze taken en toetsen maakt zodat ze een idee heeft over het beheersen van de leerstof.’

Wat precies de reden was waarom de leraar Nederlands niet ‘face tot face’ uitleg is komen geven aan verzoekster (maart 2018), is onduidelijk, maar in elk geval was het niet voor dat vak dat verzoekster moeilijkheden ondervond.

Dat daarmee niet zou zijn ingegaan op een vraag naar onderwijs aan huis is niet bewezen. Nergens ligt een dossiertje van een dergelijke vraag voor, niet bij de stukken gevoegd bij het verzoekschrift en niet in het administratief dossier.

Wat de grief betreft dat Caro niet passend begeleid werd: die bewering wordt tegengesproken door de gegevens in het dossier, dat tientallen mails bevat met vragen om uitleg en de antwoorden daarop, naast het mailverkeer met de ouders van verzoekster om tijdens haar afwezigheid allerlei te regelen om haar afwezigheid op te vangen.

Alle regelingen voor het afleggen van haar eindexamens heeft zij tijdig gekregen. Mondelinge examens kon zij afleggen na de anderen zodat contact met de leerlingen niet hoefde als zij dat niet wilde. Schriftelijke examens mocht zij oplossen in een apart lokaal.

3.

Wat de geïntegreerde proef betreft beschikken de leerlingen over een zeer gedetailleerde bundel waarin uitgelegd staat wat er van hen verlangd wordt en hoe ze tewerk moeten gaan voor de diverse opdrachten. Daarin is ook de timing opgenomen.

Tijdens het overleg van 21 februari waarvan hierboven sprake zijn ook de modaliteiten besproken betreffende de GIP (de uitnodiging tot overleg was op 5 februari aan de moeder van verzoekster gericht). Het relaas van het

overleg werd per mail verstuurd op 23 februari 2018. Uit het antwoord hierop (hierboven geciteerd) bleek dat Caro zelf, indien nodig, contact zou opnemen met de betrokken leraren.

Uiteraard wordt voor de geïntegreerde proef ook persoonlijk initiatief en werk verwacht. Het kan niet de bedoeling zijn dat, om maar een voorbeeld te geven, de leraars zelf gaan zoeken op internet wanneer de leerling er niet in slaagt om een oplossing te vinden via gerichte zoekacties. En daar waar dat nodig is om de leerling alsnog verder te helpen, wordt dat begrijpelijk-kerwijze in rekening gebracht bij de beoordeling.

Wat het onderdeel bedrijfseconomie (BEC) betreft blijkt uit het mailverkeer en de documenten die de betrokken leerkracht heeft bezorgd dat er, telkens een onderdeel voor BEC werd doorgestuurd, onmiddellijk gedetailleerde feedback bezorgd werd, waarmee verzoekster aan het werk kon, zelfs voor de afsluitende PPT die verzoekster zou presenteren aan de jury (mails 8/4, 16/4, 4/5, 9/5, 16/5, 17/5, 23/5).

Wat de opdracht betreft om een interactieve website te maken, blijkt uit hetgeen nu nog altijd op de server te vinden is (en wat de jury te zien kreeg) dat verzoekster zelfs de meest elementaire opdrachten niet tot een goed einde heeft kunnen brengen. Zij is aan die opdracht ook veel te laat begonnen.

Verzoekster [wijt] een en ander aan het tijdsgebrek, omwille van haar situatie, en aan een technische fout tijdens de presentatie.

Uit het mailverkeer met de betrokken vakleraar blijkt dat verzoekster al op 24 april 2018 beschikte over alle gegevens die nodig zijn om haar website ‘online’ te zetten en dus ook om hem ‘on line’ te testen indien het op haar computer niet ging.

De manier waarop de vakleraar haar de oplossing moet aanreiken om verzend-knoppen te laten werken van de formulieren die zij had gemaakt, is al een eerste aanwijzing voor haar gebrek aan inzicht in de zaak. Ook ter zitting, waar zij de gelegenheid kreeg om uit [te] leggen wat er precies zou misgelopen zijn, blijkt dat zij eigenlijk niet weet waarover het gaat.

Zelfs aangenomen dat een technische fout zou verhinderd hebben om een werkende website te tonen, dan nog dienen zich op de server de noodzakelijke bestanden te bevinden om hem eventueel wel te laten werken. Dat is niet het geval: zo staan er geen CSS-bestanden (er is geen stylesheet van het gebruikte sjabloon, laat staan een zelf gemaakt stylesheet), is er geen map met afbeeldingen (map img), geen map js, enz. We vinden enkel html en php-bestanden. Verzoekster slaagt er zelfs niet in om de website te laten openen via een beginpagina. Noch als html, noch als php kan deze website functioneren.

Kortom, de website kon onmogelijk werken. De beroepscommissie vraagt zich dan wel af vanwaar de schermafbeeldingen komen die verzoekster reproduceert in haar GIP-bundel en die de html-website zouden weergeven die zij in november had gemaakt. De html- en de php-bestanden werden opgeladen op 22 mei, om 10.42 (html) en om 17.52 u (php). Waarom zijn de andere benodigde bestanden niet meer aanwezig, zodat de website tenminste nog werkte in html ? Als men één bestand kan uploaden, dan alle bestanden.

Ook de GIP-jury noteerde, wat haar mondelinge verdediging betreft, het grote contrast tussen BEC en TIN.

4.

De beroepscommissie ziet zich geconfronteerd met het volgende:

- er zijn voor het vak toegepaste informatica geen gegevens over het tweede semester; de geïntegreerde proef, gezien de situatie voor het gedeelte TIN, kan die lacune niet opvullen; integendeel wijst alles erop dat verzoekster toegepaste informatica totaal onvoldoende beheerst en dat zij niet in staat is om zelfs eenvoudige opdrachten tot een goed einde te brengen;
- voor bedrijfseconomie behaalt verzoekster, na afronding naar boven, net 50%; dat slaagcijfer kan de situatie hierboven geschetst, niet compenseren;
- voor het vak wiskunde blijken de leerplandoelstellingen van het tweede semester in onvoldoende mate behaald, ook na de bijkomende proef, die een bijkomend gegeven is in het dossier en niet zomaar het cijfer van juni kan vervangen;
- voor haar talen haalt zij ruime slaagcijfers;
- idem voor de andere algemene vakken;
- in de evaluatie van de GIP zijn er grote lacunes wat de procesevaluatie betreft – enkel voor BEC is er een beoordeling; waar zij wel kon geëvalueerd worden, behaalt zij zeer wisselende resultaten, voldoet voor de talen, voldoet nipt voor bedrijfseconomie en voldoet totaal niet voor toegepaste informatica, kortom: een identiek beeld als op het rapport.

5.

Als richtingspecifieke vakken van de richting boekhouden-informatica worden in de lessentabel Katholiek Onderwijs Vlaanderen: Engels (3 u/week) en Frans (3u/week), Wiskunde (4u/week), Toegepaste informatica (6u/week) en bedrijfseconomie (7u/week).

Verzoekster voldoet niet voor 10u van die richtingspecifieke vakken, haalt net de helft (na afronding) voor 7 u, en voldoet ruimschoots voor slechts 6 u.

Op het gedeelte van bedrijfseconomie dat bijkomend getest werd, voldoet zij opnieuw niet.

Op een dergelijke basis, waarbij om begrijpelijke redenen abstractie gemaakt kan worden van de resultaten behaald op de andere, algemene vakken, is het onmogelijk om verzoekster geslaagd te verklaren en het diploma toe te kennen in boekhouden-informatica.

Slechts ten overvloede wil de beroepscommissie opmerken dat verzoekster op een richting als kinesitherapie (KULeuven!) absoluut niet is voorbereid en dat o.m. het vak wiskunde daar een belangrijke plaats zal krijgen.

6.

Verzoekster wil, om haar einduitslag te verbeteren, dat een hertelling gebeurt van de punten bij de vakken waarvoor zij bijkomende proeven aflegde, met als argument dat de leerstof van gans het tweede semester gevraagd werd zodat de bijkomende proef dus die resultaten eenvoudigweg zou vervangen.

Op een bijkomende proef is het de bedoeling dat die leerstof wordt her-toetst die de leerling door zijn afwezigheid gemist heeft. Verzoekster miste het ganse semester.

De proef ‘vervangt’ echter niet het ‘examen’ of de ‘examens’. De proef wil enkel testen of de resultaten behaald bij de examen(s) de kennis en kunde weergeven waarover de leerling beschikt.

Hoewel verzoekster nu inderdaad betere resultaten neerzet voor wiskunde (i.p.v. 25 % op het juniproefwerk haalt ze 45 %) blijkt dat zij nog steeds niet de helft kan halen op het bij de bijkomende proef opnieuw geëvalueerde deel.

7.

Verzoekster wijst verder op de resultaten van het eerste trimester, onder meer voor toegepaste informatica.

Hierbij verliest zij wel uit het oog dat voor heel wat vakken de leerstof gaandeweg opgebouwd wordt en dat de rekening gemaakt wordt op het einde van het schooljaar. Voor toegepaste informatica worden de leerlingen precies om die reden permanent geëvalueerd. Dat kon niet gebeuren door haar afwezigheid. De GIP bood haar een kans om zich te bewijzen en dat is niet gebeurd.

8.

Verzoekster wijst er tenslotte op dat zij, op basis van wat er op het GIP-rapport staat, geslaagd zou moeten zijn voor haar geïntegreerde proef. In acht genomen wat er hoger werd uiteengezet o.m. over het zo goed als volledig ontbreken van de procesevaluatie (m.a.w.: buiten het gedeelte BEC had men geen zicht over het tot stand komen van de geïntegreerde proef) en het de facto nauwelijks gerealiseerde gedeelte voor TIN, beschouwt de beroepscommissie de beoordeling van de jury als een redelijke en [aanvaardbare] beoordeling. Misschien was het verkieslijker geweest geen eindbeoordeling te geven wegens het ontbreken van teveel gegevens. In elk geval is het proces een belangrijk evaluatiegegeven dat grotendeels ontbreekt.

De beroepscommissie heeft daarom abstractie gemaakt van de eindbeoordeling door de jury. Zij heeft wel de gegevens van het GIP-rapport en alle beschikbare documenten over het tot stand komen van de GIP en het resultaat, positieve en negatieve, betrokken bij haar oordeel over het al dan niet halen van de leerplandoelstellingen.

9.

Verzoekster wijt haar afwezigheid aan het gedrag van haar klasgenoten tegenover haar. Door hun ‘extreme pestgedrag’, waaraan de school niet voldoende verholpen zou hebben, zou verzoekster na de kerstvakantie ingestort zijn.

De beroepscommissie merkt hierbij op dat, om dit alles te beoordelen, slechts de beweringen van de ouders van verzoekster voorliggen. Er wordt dienaangaande geen enkel verklaring neergelegd.

Hoewel op een gegeven moment Indigo vzw werd ingeschakeld (wat wijst op een andere problematiek), worden resultaten van hun onderzoek niet neergelegd.

Uit het leerlingvolgsysteem blijkt dat er, in de eerste maanden van het eerste trimester, inderdaad een conflict bestond in de klas, dat via verschillende gesprekken met de betrokkenen uitgeklaard werd, waarbij duidelijk werd dat alle partijen schuld hadden.

Het is trouwens opvallend dat verzoekster, op de sociale media (facebook), nog steeds klasgenoten als vrienden heeft en omgekeerd, o.m. ‘de pester’. Die leerling blijkt trouwens zelf in februari regelmatig afwezig te zijn geweest en vanaf 7 maart 2018 niet meer in de school aanwezig te zijn geweest. Vraag is dan ook wat verzoekster belette om, toen het zoals zij ter zitting verklaart vanaf einde maart-begin april opnieuw heel wat beter ging, toch te proberen naar school te komen.

Voor de rest zijn er enkel afwezigheidsattesten van de huisarts.

De beroepscommissie wil allerminst het probleem van verzoekster minimaliseren of suggereren dat er niets aan de hand was, maar alles wijst erop dat verzoekster, zoals op een gegeven moment ook geschreven wordt, na jaren te hebben volgehouden tegen beter weten in, de druk niet meer aankon om aan de haar gestelde eisen te voldoen, waarbij het conflict met haar klasgenoten niet de oorzaak was maar enkel de druppel die de emmer heeft doen overlopen.

10.

Om al die redenen besluit de beroepscommissie unaniem om de beslissing van de delibererende klassenraad niet te hervormen.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. Het eerste middel is geput uit de schending van “de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het materiële motivering- transparantie- zorgvuldigheid- redelijkheid- gelijkheidsbeginsel en het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*”.

5.2. In het *eerste middelonderdeel* licht verzoekster de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ toe als volgt:

“Artikel 123/15, § 2, van de Codex Secundair Onderwijs verplicht de betrokken personen onder meer om in hun beroepschrift voor de beroepscommissie een ‘motivering van de ingeroepen bezwaren’ op te nemen. Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat een leerling die aldus gebruik maakt van zijn recht om een evaluatiebeslissing aan te vechten en die dus zijn bezwaren op schrift heeft moeten stellen, mag verwachten dat in de loop van de administratieve beroepsprocedure een antwoord komt dat ervan doet blijken dat zijn bezwaren ernstig in overweging zijn genomen.

Verzoekster haalde in haar verzoekschrift tot intern beroep aan dat algemeen directeur [W.V.] haar tot 10 maal toe bevestigde dat haar door het opleggen van de bijkomende proeven door de delibererende klassenraad clementie werd verleend voor de GIP [...]. Het feit dat de GIP dan toch uitgebreid aan bod kwam in de herdeliberatie door de delibererende klassenraad, gaf aan dat het vertrouwensbeginsel geschonden was.

Verzoekster haalde eveneens in haar verzoekschrift tot intern beroep aan dat de school geen eindcijfer gaf voor GIP en zich er toe beperkte te stellen dat verzoekster ‘niet geslaagd’ was. Verzoekster hekelde ook het gebrek aan transparantie over de beoordeling, zowel wat betreft de 5 te quoteren onderdelen en het gewicht dat daar aan toe komt als wat betreft de beoordelende jury samengesteld uit zowel interne als externe leden. Verzoekster wees hierbij op het zorgvuldigheidsbeginsel dat geschonden was.

Verzoekster haalde verder aan dat zij een behoorlijke tussentijdse evaluatie kreeg voor de GIP op 23 november 2017 [...] hetgeen omhoog naar een onvoldoende – doch niet cijfermatig begrote – eindquotering [...] zonder

dat zij tijdens het schooljaar werd bijgestuurd door de betrokken vakleerkrachten.

Ook de eindbeoordeling op zich werd op de korrel genomen. Er werden 5 competenties beoordeeld, 2 voor taal en 3 voor professionele vaardigheden. 3 van de 5 te beoordelen competenties werden met ‘OK’ beoordeeld, hetgeen aangeeft dat zij voor 3/5 competenties geslaagd is en dus ook in het totaal geslaagd moet worden verklaard, zeker bij gebreke aan andersluidende beoordelingscriteria.

Verzoekster haalde aan dat haar finale beoordeling van 2/5 voor het onderdeel ‘database’ en 1/5 voor het onderdeel ‘website’, ingaat tegen het achterliggende beoordelingsdocument.

De beroepscommissie beantwoordde deze grieven niet. Dit verwondert op zich reeds, nu de beroepscommissie deze bedenkingen bij de beoordeling van de GIP wel uitdrukkelijk opnam als standpunt van verzoekster in de bestreden beslissing [...]. Het staat dus vast dat de beroepscommissie zich ervan bewust was dat verzoekster de beoordeling voor de GIP in twijfel trok.

De grieven werden door verzoekster voldoende concreet geformuleerd zodat zij er een antwoord op mocht verwachten.

De beroepscommissie beperkte zich ertoe enkele ‘opmerkingen’ te formuleren bij de quoterings van de GIP, zonder een cijfer te geven en zonder toelichting te geven bij de totstandkoming van de onvoldoende [...].

De ‘opmerkingen’ bij de quoterings zijn niet van die aard dat een antwoord wordt gegeven op de vraag naar de eindbeoordeling ‘onvoldoende’ en de totstandkoming ervan. Verzoekster mocht verwachten dat zij in de loop van de administratieve beroepsprocedure hierop een antwoord kreeg, dat minstens gedetailleerd werd toegelicht hoe zij beoordeeld werd, dat er een eindcijfer werd gegeven en een gewicht per afzonderlijk te quoteren onderdeel.

De bestreden beslissing is dan ook niet wettig gemotiveerd.”

5.3. In een *tweede middelonderdeel* licht verzoekster de schending van “het materiële motiverings- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur” toe als volgt:

“Zoals aangegeven, beantwoordde de beroepscommissie niet de fundamentele bezwaren van verzoekster met betrekking tot de quoterings van de GIP. Naast het feit dat de beslissing niet wettig gemotiveerd is, is de beslissing ook niet correct gemotiveerd. In die zin schendt de beroepscommissie – met wat zij dan wél als motivering aanvoert – het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zo stelde de beroepscommissie abstractie te hebben gemaakt van de eindbeoordeling door de jury [...] en zich bij de eigen beoordeling van dit vak te baseren op alle beschikbare documenten over de totstandkoming van de GIP om te besluiten dat verzoekster de leerplandoelstellingen niet bereikte.

Hierbij valt het op dat de beroepscommissie resumeerde uit de documenten die voorhanden zijn dat verzoekster (nipt) slaagde voor het onderdeel BEC, dat zij slaagde voor de 3 taalonderdelen maar ruimschoots te kort schoot voor het onderdeel TIN. Meer bepaald het feit dat verzoekster er niet in slaagde om een website online te zetten, wordt sterk benadrukt in de bestreden beslissing. Verzoekster mag er dus van uit gaan dat dit voor de beroepscommissie een doorslaggevend argument is geweest om haar niet geslaagd te verklaren.

De GIP-opdracht van verzoekster beperkte zich niet tot het online maken van een website. Dit is slechts een onderdeel van TIN, dat op zijn beurt slechts een onderdeel is van de totale GIP-opdracht met 5 onderdelen (deelopdrachten): BEC – Nederlands – Engels – Frans – TIN, die afzonderlijk beoordeeld moeten worden en waarbij aandacht gaat naar zowel het proces als naar het product [...]. Dat de beroepscommissie zodanig focust op de realisatie van de website in de bestreden beslissing, geeft aan dat zij hieraan een te groot gewicht toekende, zonder dat zij dit behoorde te doen. Uit de GIP-opdracht blijkt niet dat het onderdeel TIN zwaarder zou doorwegen in het geheel zodat dient te worden aangenomen dat alle onderdelen gelijkwaardig moeten worden beoordeeld (1/5de).

Ook uit het eindevaluatiedocument blijkt niet dat alle onderdelen in rekening werden gebracht maar dat enkel ‘database’ en ‘website’ werden beoordeeld, hetgeen 2 deelonderdelen van 1 onderdeel TIN zijn [...].

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster (nipt) slaagde voor BEC en voor de taalvakken. Enkel voor TIN zou het proces niet geëvalueerd zijn en zou zij ruimschoots tekort geschoten zijn. Aangezien geen enkele regel aangeeft dat TIN zwaarder doorweegt in de beoordeling, en integendeel elk onderdeel afzonderlijk wordt geëvalueerd, hetgeen dus voor 4 van de 5 onderdelen goed is, zou verzoekster geslaagd moeten worden verklaard. Dat de beroepscommissie onvoldoende gegevens zou hebben om de andere onderdelen te beoordelen, laat haar niet toe om verzoekster hierop een onvoldoende te geven. Dan had zij voor een bijkomende evaluatie moeten zorgen, mogelijk door een afwerking van de GIP te vragen (wat verzoekster zelf voorstelde). De bestreden beslissing geeft in zijn motivering dan ook geen draagvlak aan de onvoldoende voor GIP. Gelet op de positieve beoordeling van 4 van de 5 deelonderdelen zou verzoekster logischerwijze geslaagd moeten worden verklaard.

Verzoekster stelde in het intern beroep ook dat uit de summiere algemene beoordeling van GIP [...] blijkt dat zij ‘ruim onvoldoende’ beoordeeld werd voor TIN en ‘voldoende’ voor BEC. Zij haalde aan dat dit tegenstrijdig was met de resultaten op het rapport waar zij 72% behaalde voor TIN en (slechts) 50% voor BEC [...].

De beroepscommissie besluit in punt 4 van de bestreden beslissing:

- ‘In de evaluatie van de GIP zijn er grote lacunes wat de procesevaluatie betreft – enkel voor BEC is er een beoordeling; waar zij wel kon geëvalueerd worden, behaalt zij zeer wisselende resultaten, voldoet voor de talen, voldoet nipt voor bedrijfseconomie en voldoet totaal niet voor toegepaste informatica, kortom: een identiek beeld als op het rapport.’

[...]

Dat verzoekster voor de GIP ‘voldoende’ haalde voor BEC en ‘ruim onvoldoende’ voor TIN geeft GEEN identiek beeld aan het rapport maar geeft een totaal ander beeld, waarvan verzoekster aangaf dat het de resultaten van de GIP in een ander daglicht moet stellen. Dat de beroepscommissie hierop niet inging, doet vermoeden dat zij bij de beoordeling de resultaten voor TIN en BEC verwisselde, hetgeen maakt dat de bestreden beslissing niet enkel genomen is in strijd [...] met het materiële motiveringsbeginsel maar tevens in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Voor zover de beroepscommissie de resultaten niet zou verwisselde[n], kon zij niet naast de positieve beoordeling voor TIN op het rapport. Dat zij verder in de bestreden beslissing stelt dat het resultaat voor TIN op het rapport niet representatief zou zijn, doet niet ter zake. De school maakte het rapport op en vermeldde 72% als eindcijfer voor TIN. Indien dit cijfer niet representatief zou geweest zijn, of de beroepscommissie over onvoldoende gegevens beschikte, had zij verzoekster voor dit vak een bijkomende proef – bij wijze van opdracht – kunnen geven. Zij mocht er niet van uitgaan dat verzoekster dan maar onvoldoende had.

Verzoekster mag – en moet – dus uitgaan van de cijfers zoals vermeld op het rapport en die geven een tegenovergesteld beeld dan de (zeer summiere) beoordeling voor GIP.

De bestreden beslissing schendt het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.”

5.4. In een *derde middelonderdeel* licht verzoekster de schending van het “beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, van het gelijkheid- transparantie- en het zorgvuldigheidsbeginsel” toe als volgt:

“De beroepscommissie schrijft in de bestreden beslissing dat zij abstractie maakt van de eindbeoordeling van de jury GIP [...]. Als de beroepscommissie daarvan abstractie maakt, dan stelt zij zich in de plaats van de jury en beoordeelt zij de GIP in de plaats van de jury. Dit blijkt ook uit de beslissing.

Uit deze eigen beoordeling blijkt dat de beroepscommissie de onvoldoende steunt op een gebrek aan kennis en kunde van TIN, hetgeen voor haar blijkt uit het feit dat verzoekster er niet in slaagde de website online te lanceren. Uit de GIP-opdracht blijkt dat 5 verschillende deelopdrachten afzonderlijk worden beoordeeld. De deelopdracht TIN is er 1 van en kan mogelijk negatief beoordeeld worden (wat niet vaststaat) maar maakt alleszins slechts 1 van de 5 te beoordelen onderdelen uit.

De beroepscommissie mag haar beoordeling van de GIP niet in de plaats stellen van de jury. Uit de GIP-opdracht [voetnoot weggelaten] blijkt dat de GIP beoordeeld wordt door de GIP-jury onder leiding van de GIP-coördinator [...]. Bovendien moet duidelijk blijken uit de beslissing dat alle 5 deelopdrachten beoordeeld werden, wat niet het geval is. De beroepscommissie miskent de regels zoals opgenomen in de GIP-opdracht en schendt bijgevolg het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*.

Bovendien werden alle leerlingen beoordeeld door dezelfde jury. Door haar eigen beoordeling in de plaats te stellen, staat het vast dat verzoekster anders – mogelijk strenger maar alleszins met andere klemtonen – beoordeeld werd dan haar klasgenoten zodat het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is geschonden.

Verzoekster vraagt zich overigens ook af hoe de beroepscommissie vier maanden na datum alle positieve en negatieve elementen van de GIP op zichzelf kan overwegen, zonder dat de beroepscommissie aanwezig was bij de verdediging. Hiervoor steunt zij zich ook noodzakelijkerwijze op documenten die zeer summier zijn en waarin onwaarheden staan. Bijvoorbeeld in het PV van 24 mei 2018 staat ‘zowel voor BEC als voor TIN heeft Caro pas op het einde van de periode inhoudelijke elementen binnen gebracht’ => voor BEC heeft verzoekster het eerste deel doorgestuurd op 29 maart 2018 [...] en een antwoord ontvangen op 8 april 2018 zoals de beroepscommissie zelf vermeldt in de bestreden beslissing [...]. In dezelfde overweging geeft de beroepscommissie tevens aan dat daarnaast nog op 6 andere momenten terugkoppeling is geweest op delen die verzoekster ingestuurd heeft met betrekking tot GIP. De bestreden beslissing is gesteund op de beoordeling van een PV van 24 mei 2018 met foutieve gegevens.

De beroepscommissie beoordeelde het vak opnieuw, zonder weer te geven hoe deze beoordeling tot stand gekomen is. Met andere woorden, in navolging van de school (de jury), geeft ook de beroepscommissie geen eindcijfer en geen inzage in de totstandkoming van de onvoldoende. Het transparantie- en het zorgvuldigheidsbeginsel zijn geschonden.”

Beoordeling

6.1.1. Het eerste en het derde middelonderdeel steunen *prima facie* op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

6.1.2. De kern van die beslissing lijkt te liggen in wat de beroepscommissie onder de randnummers 4 en 5 van haar beslissing overweegt, namelijk dat:

- voor toegepaste informatica in het tweede semester alle cijfers ontbreken, de GIP die lacune niet kan opvullen en alles erop wijst dat verzoekster dit vak onvoldoende beheerst en niet in staat is om zelfs eenvoudige opdrachten tot een goed einde te brengen;
- het slaagcijfer van 50% – “na afronding naar boven” – voor bedrijfseconomie dit niet kan compenseren;

- voor wiskunde de leerplandoelstellingen van het tweede semester in onvoldoende mate werden bereikt, ook na de bijkomende proef, waarvan het resultaat een bijkomend gegeven is van het dossier en niet zomaar het cijfer van juni kan vervangen;
- verzoekster weliswaar “ruime slaagcijfers” behaalt voor de taalvakken en de andere algemene vakken;
- er “in de evaluatie van de GIP [...] grote lacunes [zijn] wat de procesevaluatie betreft – enkel voor BEC is er een beoordeling; waar zij wel kon geëvalueerd worden, behaalt zij zeer wisselende resultaten, voldoet voor de talen, voldoet nipt voor bedrijfseconomie en voldoet totaal niet voor toegepaste informatica, kortom: een identiek beeld als op het rapport”;
- verzoekster “niet [voldoet]” voor 10 uren per lesweek van de richtingspecifieke vakken, namelijk wiskunde en ‘toegepaste informatica’ en “net de helft” behaalt voor een vak dat 7 uren per lesweek vertegenwoordigt;
- het “[o]p een dergelijke basis” “onmogelijk [is] om verzoekster geslaagd te verklaren en het diploma toe te kennen in boekhouden-informatica”.

Uit die overwegingen blijkt *prima facie* dat de beroepscommissie, anders dan verzoekster het ziet, de GIP niet als motief hanteert om het C-attest van verzoekster te handhaven. De commissie lijkt er juist van uit te gaan, dat er “in de evaluatie van de GIP [...] grote lacunes” zijn, reden waarom zij het “verkieslijker” acht om “geen eindbeoordeling te geven”. In die context lijkt de zinsnede dat de beroepscommissie “daarom abstractie gemaakt [heeft] van de eindbeoordeling door de jury” eerder te betekenen dat zij geen rekening heeft gehouden met de beoordeling “niet geslaagd”, dan dat zij het werk van de jury heeft overgedaan. Daarmee spoort op het eerste gezicht dat de beroepscommissie zelf aangeeft dat zij “wel de gegevens van het GIP-rapport en alle beschikbare documenten over het tot stand komen van de GIP en het resultaat, positieve en negatieve, betrokken [heeft] bij haar oordeel over het al dan niet halen van de leerplandoelstellingen”. Zij lijkt dus, waar nodig, onderdelen van de GIP te hebben gehanteerd om uit te maken of verzoekster de leerplandoelstellingen voor andere vakken, in het bijzonder toegepaste informatica, in voldoende mate heeft bereikt.

6.1.3. De vaststelling van dat verkeerde uitgangspunt – namelijk dat de beoordeling van de GIP een determinerend motief van de beslissing uitmaakt zodat op de grieven van verzoekster daaromtrent een uitdrukkelijk antwoord mocht worden verwacht – volstaat *prima facie* om het eerste en het derde middelonderdeel als niet ernstig af te wijzen.

6.2.1. Om dezelfde reden faalt ook de kritiek van verzoekster in het tweede middelonderdeel dat de beroepscommissie voor haar beoordeling van de GIP te veel aandacht zou hebben besteed aan de opdracht van het online brengen van de website, in het evaluatiedocument de andere onderdelen dus onderbelicht heeft gelaten en dat zij, de beoordelingen van alle onderdelen van de GIP samen genomen, geslaagd had moeten worden verklaard voor deze proef.

6.2.2. Voorts blijkt wat het tweede middelonderdeel betreft, uit het voorgelegde dossier dat verzoekster wegens medische redenen langdurig afwezig gebleven is op school – het volledige tweede semester – en niet heeft deelgenomen aan vele evaluatiemomenten.

Het lijkt derhalve niet van iedere redelijkheid ontdaan, zoals de beroepscommissie doet, om de wel toegekende punten, die bijgevolg slechts een weergave zijn van die toetsen waaraan zij wel heeft deelgenomen of die taken die zij wel heeft gemaakt, als fragmentarisch en niet-representatief te beschouwen.

Uit de toegekende punten voor toegepaste informatica afleiden dat verzoekster voor dit vak zonder meer geslaagd is, miskent de draagwijdte van die punten.

In die mate is het tweede middelonderdeel evenmin ernstig.

6.3. Het verwijt dat de beroepscommissie haar voor toegepaste informatica ook een bijkomende proef had moeten opleggen, voert verzoekster ook aan in het derde middel. Die grief wordt aldaar nader besproken.

7. Het eerste middel is in zijn geheel niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

8. Het tweede middel is geput uit de schending van “artikel 5§5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (Organisatiebesluit); de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurs-handelingen, het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheid- en het gelijkheidsbeginsel”.

Verzoekster licht dit middel toe als volgt:

“Artikel 5§5 van het Organisatiebesluit bepaalt:

‘De delibererende klassenraad zal zich bij zijn beslissingen laten leiden door concrete gegevens uit het dossier van de leerling. Dit dossier bevat, in voorkomend geval:

- resultaten van proeven, toetsen of examens die door de leraars van de leerling werden afgenomen;
- de resultaten van de geïntegreerde proef;
- de beslissingen, vaststellingen en de adviezen van de begeleidende klassenraad;
- de externe certificering.’

De Raad van State oordeelde reeds in diverse arresten dat het voor evaluatiebeslissingen in het secundair onderwijs bevoegde orgaan zich bij zijn opdracht – het al dan niet geslaagd verklaren en eventueel clausuleren van een leerling – moet laten leiden door alle concrete elementen van het dossier van de individuele leerling, waaronder voorzeker de resultaten van alle examens – dus niet alleen de onvoldoende resultaten – maar evenzeer de resultaten van het dagelijks werk, de evolutie van deze resultaten, de inzet van de leerling, de vaststellingen, beslissingen en aanbevelingen van de begeleidende klassenraad en de mate waarin de leerling daaraan is tegemoet gekomen en eventueel andere relevante gegevens eigen aan de betrokken leerling, zoals zijn of haar medisch dossier of individueel begeleidingsplan of eventueel in het kader van flexibele leerwegen gemaakte afspraken.

Verder stelde de Raad reeds eerder dat het medisch dossier van de leerling in voorkomend geval één van de elementen is waarbij in het secundair onderwijs rekening moet worden gehouden bij een evaluatiebeslissing. Dat

betekent dat, ook al ligt een niet-betwist en onvoldoende resultaat voor dat een C-attest kan verantwoorden, van het delibererend orgaan wordt verwacht dat hij nagaat of bijvoorbeeld een ziekte van een leerling een verklaring kan bieden voor de zwakke resultaten en, zo dit het geval is, dat hij onderzoekt of en welke de daaraan passend te geven gevolgen zijn. [voetnoot weggelaten]

Verzoekster heeft in het verzoekschrift intern beroep opgeworpen dat zij tot op het ogenblik van haar afwezigheid zeer mooie resultaten behaalde. Weliswaar dient het klasgemiddelde van verzoekster enigszins in perspectief te worden geplaatst door het feit dat slechts 5 leerlingen in de klas zitten, toch blijkt ontegensprekelijk uit de resultaten van verzoekster voor het eerste jaar van de derde graad [...] en ook uit de resultaten van de eerste semester van het afgelopen schooljaar dat zij boven gemiddeld scoort [...]. Hierbij valt het op dat de resultaten van de eerste semester in de lijn liggen van deze van het eerste jaar van de derde graad. Zij scoort op elk vak boven gemiddeld, behalve voor LO, waar zij iets onder het gemiddelde zit, met een totaal van meer dan 70%.

Ook voor wiskunde behaalde zij in het eerste jaar van de derde graad een totaal van 71% (met een klasgemiddelde van 65%) en tijdens het eerste semester van het afgelopen schooljaar behaalde zij nog een totaal van 66% (met een klasgemiddelde van 62%). Telkens ligt zij dus voor wiskunde boven het klasgemiddelde.

Het is voor het eerst het tweede semester van het afgelopen schooljaar dat zij mindere resultaten neerzet. Het is duidelijk dat haar afwezigheid wegens ziekte een impact heeft gehad op haar resultaten. De terugval voor wiskunde is duidelijk af te leiden uit de resultaten van de proefwerken, waar zij in het eerste semester nog 62% haalt en in het tweede semester slechts 25% [...].

Ook de terugval voor de GIP van een voldoende tussentijdse beoordeling [...] en een onvoldoende eindbeoordeling [...] – hoewel verzoekster reeds in het eerste middel uiteenzette dat zij deze onvoldoende betwist – heeft dezelfde duidelijk aanwijsbare oorzaak.

De beroepscommissie heeft zich ertoe beperkt te stellen dat ‘de leerstof voor heel wat vakken gaandeweg opgebouwd wordt en dat de rekening gemaakt wordt op het einde van het schooljaar’. De beroepscommissie beantwoordde daarmee niet de grief van verzoekster dat haar mindere resultaten te wijten zijn aan haar ziekte en afwezigheid gedurende het gehele tweede semester. Meer nog, de beroepscommissie [weidt] in de bestreden beslissing niet uit over deze afwezigheid en de (ontegensprekelijke) impact hiervan op haar cijfers. Gelet op haar goede resultaten van de voorgaande jaren, haar goede resultaten van semester 1 en de uitzonderlijke situatie waarin zij zich bevond, mocht zij op deze grief van de beroepscommissie een antwoord verwachten, minstens een motivering waarom de beroepscommissie van oordeel is dat met dit ziektebeeld geen rekening mocht gehouden worden.

Voor zover deze stijlformulering – dat de rekening aan het einde van het schooljaar wordt gemaakt – al een antwoord is op de grief van verzoekster, is een dergelijk antwoord niet voldoende om de grief van verzoekster te

weerleggen. De beslissing is genomen in strijd met de Motiveringswet, met het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster heeft overeenkomstig artikel 5§5 van het Organisatiebesluit recht op een globale beoordeling van haar dossier, rekening houdend met al haar resultaten, maar ook met de ziekte die deze resultaten ontegensprekelijk negatief heeft beïnvloed. Verzoekster heeft in het laatste jaar – waar geen attest wordt afgegeven maar een diploma – ook recht op een retrospectieve blik naar haar schoolcarrière die aangeeft dat zij nog in het eerste jaar van de derde graad en het eerste semester van het tweede jaar van de derde graad mooie resultaten neerzette. Deze resultaten zijn meer representatief dan hetgeen verzoekster thans in het tweede semester presteerde aangezien zij toen afwezig was wegens ziekte.

Bovendien dient bij dit alles te worden opgemerkt dat verzoekster slechts 1 globale onvoldoende liet optekenen voor wiskunde, maar zij voor alle overige vakken wel slaagt. Indien er slechts 1 tekort – verzoekster betwist[t]e reeds in het eerste middel haar resultaten voor GIP zodat hiervan abstractie dient te worden gemaakt – is, dient het orgaan van de deliberatie (in casu de beroepscommissie) een passende zorgvuldigheid aan de dag te leggen bij de toekenning van een C-attest.

In de gegeven omstandigheden, die zeer specifiek zijn, is het voor verzoekster overigens geheel onredelijk dat zij een C-attest krijgt. Zij behaalt in uitzonderlijk moeilijke omstandigheden een jaargemiddelde van 63%, gelijk aan het klasgemiddelde. De rest van de klas heeft wel een A-attest gekregen. De beroepscommissie kan onmogelijk volhouden dat verzoekster de leerplandoelstellingen onvoldoende bereikt heeft – en dus noodgedwongen het schooljaar moet herdoen – wanneer haar globale resultaat gelijk is aan het klasgemiddelde. Dit houdt immers noodzakelijkerwijze in dat er leerlingen zijn die een slechter jaartotaal neerzetten dan verzoekster maar wel een diploma hebben behaald. Verzoekster heeft recht op een gelijke beoordeling ten aanzien van haar medeleerlingen. De bestreden beslissing die oordeelt dat verzoekster niet geslaagd is, is eveneens in strijd met het gelijkheidsbeginsel.”

Beoordeling

9.1. Zoals uiteengezet bij de bespreking van het eerste middel, lijkt het niet onredelijk om de aan verzoekster toegekende punten als niet-representatief te beschouwen.

Uit die toegekende punten afleiden dat verzoekster “slechts 1 globale onvoldoende liet optekenen voor wiskunde” en dat zij mag spreken van een jaargemiddelde van 63%, miskent de draagwijdte van die punten.

9.2. De kritiek van verzoekster dat de impact van haar afwezigheid op de resultaten onvoldoende in rekening zou zijn gebracht kan *prima facie* evenmin overtuigen.

De delibererende klassenraad lijkt juist omwille van die potentiële impact bijkomende proeven te hebben opgelegd. Die bijkomende proeven moesten de klassenraad – en na hem de beroepscommissie – in staat stellen het aanvankelijk onvolledige beeld over verzoeksters kennen en kunnen aan te vullen. Dat is op het eerste gezicht gebeurd, alleen heeft verzoekster *prima facie* niet het bewijs kunnen leveren de leerplandoelstellingen voor die vakken toch in voldoende mate te hebben bereikt.

9.3. Verzoekster zou echter willen dat alleen rekening wordt gehouden met de cijfers van eerdere schooljaren en van het eerste semester van het voorbije schooljaar. In haar beroepschrift voor de beroepscommissie argumenteerde verzoekster daarover dat zij “met Kerstmis zeer goede resultaten [behaalde], die liggen boven het klasgemiddelde” en dat zij “[o]ok in de vijf voorgaande jaren [...] een A-attest [behaalde]”.

Hierop heeft de beroepscommissie het volgende geantwoord:

“Hierbij verliest zij wel uit het oog dat voor heel wat vakken de leerstof gaandeweg opgebouwd wordt en dat de rekening gemaakt wordt op het einde van het schooljaar. Voor toegepaste informatica worden de leerlingen precies om die reden permanent geëvalueerd. Dat kon niet gebeuren door haar afwezigheid. De GIP bood haar een kans om zich te bewijzen en dat is niet gebeurd.”

Wat aan dat oordeel onjuist of onredelijk is, verduidelijkt verzoekster niet en is evenmin evident zichtbaar.

Dat daarmee, zoals verzoekster aanvoert, geen antwoord komt op haar grief dat “haar mindere resultaten te wijten zijn aan haar ziekte en afwezigheid gedurende het gehele tweede semester”, lijkt – gelet op het voorgaande – niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te kunnen leiden. Dat geldt des

te meer nu verzoekster allerm minst aannemelijk lijkt te kunnen maken dat haar studieresultaten in het verleden meteen én zonder meer een garantie moesten bieden op slagen in de toekomst.

10. Het tweede middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

11. Het derde middel is geput uit de schending van “artikel 5§5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (Organisatiebesluit); van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; van het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoekster licht dit middel toe als volgt:

“Verzoekster haalde in het verzoekschrift intern beroep aan dat zij 2 bijkomende proeven moest afleggen, 1 voor BEC en 1 voor wiskunde, terwijl zij voor BEC wel geslaagd was. Verzoekster moest dus geen bijkomende proef afleggen, de school kon haar dit zelfs niet opleggen, minstens mag geen rekening worden gehouden met het mindere cijfer op de bijkomende proef van BEC aangezien verzoekster globaal wel slaagde voor dit vak. De beroepscommissie stelde dat ‘de bijkomende proef verzoekster de kans gaf om voor BEC een beter eindresultaat neer te zetten’ [...]. Door zo te oordelen, gaat de beroepscommissie in tegen de eigen argumentatie dat de bijkomende proef niet mag leiden tot een ‘hertelling’ [...], bovendien had verzoekster 50% voor BEC en was ze dus geslaagd. Dat dit positieve resultaat het gevolg is van een afronding, blijkt nergens uit en wordt dus niet gestaafd.

Aangezien verzoekster feitelijk slechts 1 bijkomende proef had moeten afleggen, had zij meer tijd kunnen hebben voor wiskunde zodat het niet uitgesloten is dat zij hiervoor ook betere resultaten zou hebben behaald. De beroepscommissie beantwoordt niet het argument dat verzoekster onterecht een bijkomende proef voor BEC voorgeschoteld kreeg. De beslissing is aangetast door een onwettige motivering.

Wat betreft de bijkomende proef van wiskunde, daarvoor haalde verzoekster aan – en nam de beroepscommissie ook aan in de beslissing – dat hier de volledige leerstof van het tweede semester opnieuw ondervraagd werd zodat deze resultaten feitelijk neerkomen op een nieuw examen voor het tweede semester, resultaten die dan logischerwijze moeten beschouwd worden als vervangende resultaat voor het juniproefwerk. De beroepscommissie erkende dat verzoekster een beter resultaat neerzette dan voor het juniproefwerk maar stelde dat zij nog steeds niet geslaagd was. Er zijn geen resultaten voor dagelijks werk van het tweede semester. Rekening houdend met de resultaten van het eerste semester (DW en proefwerken) en rekening houdend met het cijfer van de bijkomende proef, zou verzoekster echter wel degelijk geslaagd zijn met 53%.

Verzoekster is zich er evenwel van bewust dat het resultaat van de bijkomende proef niet in de plaats komt van de eerdere resultaten maar meent dat dit opmerkelijk betere resultaat wel in overweging dient te worden genomen bij de beoordeling. Verzoekster behaalde 45% op wiskunde, hetgeen de enige onvoldoende is. Bij een klasgemiddelde op het juni-examen voor wiskunde van 49%, hetgeen slechts 4% hoger ligt dan het resultaat van verzoekster, kan het negatieve resultaat hiervoor geen afdoende motivering vormen voor het C-attest.

Verzoekster haalde ook in het intern beroep aan zij de bijkomende proeven niet ongestoord kon afleggen, ook al was zij ongelimiteerd in tijd, hetgeen alleszins de storing niet minder erg maakt. De beroepscommissie beantwoordde ook dit argument niet zodat de bestreden beslissing onwettig is. Bovendien is wiskunde met 4 lessen per week geen poolvak in de opleiding en slaagde zij wel voor TIN (6u/week), BEC (7u/week) en de taalvakken.

De beroepscommissie stelt in de bestreden beslissing: ‘Indien we lichamelijke opvoeding buiten beschouwing laten, is er een onvoldoende voor wiskunde (4u./week) en zijn er ruim onvoldoende gegevens voor toegepaste informatica (6u/week).’ Deze motivering staat haaks op de motivering van de eindbeslissing van de delibererende klassenraad van 3 september 2018, waarbij ‘de delibererende klassenraad in juni geoordeeld heeft dat hij voldoende info had omtrent het vak toegepaste informatica. Hierdoor was een bijkomende proef voor TIN niet aan de orde.’ De bestreden beslissing is dan ook onzorgvuldig genomen.

Nu de beroepscommissie van oordeel is dat er – in tegenstelling tot de delibererende klassenraad – ruim onvoldoende gegevens zijn voor TIN, dan had zij voor dit vak een bijkomende proef moeten opleggen. Zij stelde echter dat dit niet kon voor de vakken die permanent geëvalueerd worden (zoals TIN). Onvoldoende gegevens staat niet gelijk aan het niet beheersen van de leerstof. Verzoekster heeft bijkomende proeven afgelegd voor wiskunde en BEC maar niet voor TIN. Gelet op de bijzondere omstandigheden waarin verzoekster zich bevond, zou de beroepscommissie haar hebben kunnen toestaan (1) om de GIP af te werken en zo aan tonen dat zij het onderdeel TIN onder de knie had en/of (2) een bijkomende proef af te leggen voor TIN. Verzoekster heeft dit ook – op suggestie van directeur [V.] – voorgesteld aan de interne beroepscommissie, die hier niet op inging

omdat dit zagezegd niet mogelijk was. In die omstandigheden, kon de beroepscommissie niet oordelen dat verzoekster de leerplandoelstellingen niet bereikt heeft.

Door verzoekster een bijkomende proef op te leggen voor wiskunde en BEC, maar haar niet de mogelijkheid te geven om zich te bewijzen voor TIN, heeft verzoekster – zelfs indien zij slaagde voor de bijkomende proeven – nooit de kans gehad om het diploma te behalen. Zij heeft immers nooit de kans gehad om zich voor TIN bijkomend te bewijzen. De beroepscommissie legt een andere klemtoon dan de delibererende klassenraad, wat op zich kan, maar hiervoor had zij verzoekster eerst in de mogelijkheid moeten stellen aan te tonen dat zij TIN wel degelijk beheerst. Een afwerking van de GIP tijdens de zomer had daarvoor perfect geweest. De beroepscommissie oordeelde onterecht dat dit niet kon.”

Beoordeling

12.1. Andermaal lijkt verzoekster uit te gaan van de foutieve vooronderstelling dat de cijfers op haar rapport representatief zijn.

12.2. Verzoekster dwaalt derhalve *prima facie* als zij uit het eindrapport van juni wil afleiden dat zij voor bedrijfseconomie een slaagcijfer kon voorleggen, dat haar om die reden voor dat opleidingsonderdeel geen bijkomende proef mocht worden opgelegd, dat de beroepscommissie “met het mindere cijfer op de bijkomende proef” in ieder geval geen rekening mocht houden en dat zij geslaagd is voor toegepaste informatica.

Verzoekster lijkt dan ook geen belang te hebben bij haar middel in de mate dat zij aanvoert dat de beroepscommissie dat argument niet heeft beantwoord.

12.3. Wat de bijkomende proef voor wiskunde betreft, stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat zij “zich er [...] van bewust [is] dat het resultaat van de bijkomende proef niet in de plaats komt van de eerdere resultaten”. Zij is echter van oordeel dat “dit opmerkelijk betere resultaat wel in overweging dient te worden genomen bij de beoordeling”.

Dat lijkt ook te zijn gebeurd, zij het niet op de wijze die verzoekster voor ogen heeft. Dat met een resultaat van 45% wordt geoordeeld dat de leerplandoelstellingen niet in voldoende mate zijn bereikt, zoals de beroepscommissie doet, lijkt bezwaarlijk te kunnen worden betwist.

De vergelijking met het klasgemiddelde voor het juni-examen waarmee verzoekster het voorgaande lijkt te willen tegenspreken, gaat *prima facie* niet op. Een leerling die een bijkomende proef moet afleggen, lijkt zich immers niet te kunnen laten vergelijken met de andere leerlingen die niet aan zo een proef werden onderworpen.

12.4. Hoe het zelfs gegrond bevinden van haar middel dat niet werd geantwoord op haar grief dat zij “de bijkomende proeven niet ongestoord kon afleggen, ook al was zij ongelimiteerd in tijd”, verzoekster van de weeromstuit tot een geslaagd verklaarde leerling zou moeten maken, verduidelijkt verzoekster op het eerste gezicht niet.

12.5. Wat het opleidingsonderdeel toegepaste informatica betreft, lijkt verzoekster wederom te vertrekken van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

Immers, als de beroepscommissie het heeft over de “ruim onvoldoende gegevens” voor dit vak, dan doelt zij op “de resultaten op de rapporten”. Verderop in de beslissing haalt zij aan, met zicht op wat verzoekster voor de GIP en in het bijzonder het onderdeel toegepaste informatica heeft gepresteerd – of net niet – dat “alles erop [wijst] dat verzoekster toegepaste informatica totaal onvoldoende beheerst en dat zij niet in staat is om zelfs eenvoudige opdrachten tot een goed einde te brengen”.

Daaruit volgt derhalve *prima facie* in het geheel niet dat de beroepscommissie van oordeel was over onvoldoende gegevens te beschikken voor toegepaste informatica, wel integendeel.

In die mate gaat het middel dus uit van een verkeerde vooronderstelling.

13. Het derde middel is niet ernstig.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

14. Het vierde middel is geput uit de schending van “het materiële motivering- en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoekster licht dit middel toe als volgt:

“Verzoekster haalde voor de beroepscommissie aan dat zij zich in de steek gelaten voelde door de school, die haar taak als begeleider niet nauwgezet heeft vervuld. De beroepscommissie gaf geen gevolg aan dit argument en steunde zich hierbij andermaal op foute gegevens.

De beroepscommissie verwees voor het eerst in de bestreden beslissing naar het feit dat de ouders Indigo vzw (diagnose en begeleiding van mogelijke ontwikkelingsstoornissen) hebben ingeschakeld, hetgeen volgens haar wijst op een andere problematiek dan het pesten. Verzoekster vertrouwde deze contactname toe aan de klasleerkracht omwille van enkele afwezigheden hiervoor. Er werd met de school nooit afgesproken dat de resultaten van het onderzoek zouden worden neergelegd, er werd bovendien ook nooit naar gevraagd. De beroepscommissie kon deze conclusie dan ook niet trekken.

Het opzet van het contact met Indigo was om te onderzoeken hoe verzoekster zich beter kon wapenen op sociaal vlak en kon omgaan met verschillende situaties. Onder meer door haar verhoogde gevoeligheid raadden zij aan om psychotherapeutische ondersteuning te zoeken, wat verzoekster deed. Daarnaast namen ze een hele reeks testen af. Daaruit bleek dat verzoekster cognitief gezien op een bovengemiddeld intelligentieniveau presteert. Ook qua aandacht, nauwkeurigheid, geheugen, leervermogen en planning scoort zij gemiddeld tot bovengemiddeld. Het verslag is zeer uitgebreid en bevat, naast de resultaten van de testen, ook een weerslag van de gesprekken die er met verzoekster en haar moeder zijn geweest. Dit is zeer gevoelige en vertrouwelijke informatie, legt verzoekster hiervan enkel het algemeen besluit voor [...].

Het contacteren van Indigo staat volledig los van de pestproblematiek, die de reden was waarom verzoekster niet meer naar school kon gaan.

De beroepscommissie stelt hierover: ‘via verschillende gesprekken werd het conflict uitgeklaard’. Verzoekster betwist dit. De betrokkenen hebben één keer hun zeg kunnen doen in het klasgesprek maar dit betekent niet dat het conflict werd uitgeklaard. De beroepscommissie benadrukt onterecht dat uit dit gesprek geen schuldige naar voren kwam. Het gaat niet om het aanduiden van een schuldige maar om het oplossen van een klassikaal conflict. In het leerlingvolgsysteem staat duidelijk dat na het klasgesprek de problemen bleven bestaan. Klastitularis, [C.], heeft hierover gesproken met [J.] op 23 oktober 2017, daarna ontbreekt elk spoor van verdere opvolging. Het eerstvolgende bericht dateert van 22 december 2017 ‘goed gewerkt!’, verwijzend naar het goede rapport van verzoekster aan het einde van het eerste semester.

Voor het eerst op de zitting van de interne beroepscommissie vernam verzoekster dat de ‘pester’ ook niet meer naar school zou gekomen zijn sedert februari 2018. Verzoekster is uiterst verbolgen over het gebrek aan communicatie naar haar toe. Moest zij geweten hebben dat de ‘pester’ niet meer op school was, dan kon zij terug naar school komen en was het zeer waarschijnlijk geweest dat zij geslaagd was verklaard. Op de zitting van de interne beroepscommissie werd voor verzoekster dan ook bevestigd dat de school tekortgeschoten is in haar begeleidingstaak.

Hoewel er geen voorafgaande afspraak werd gemaakt met de school dat zij verzoekster op de hoogte zou brengen van het feit dat ook de ‘pester’ niet meer op school is – een afspraak die niet voorafgaandelijk kon worden gemaakt omdat verzoekster er geen idee van had dat hij ook thuis zou blijven – ligt het wél in de lijn van de verwachtingen dat dit gemeld zou worden aan verzoekster. Het thuisblijven van de ‘pester’ zou er voor verzoekster voor gezorgd hebben dat zij opnieuw naar school ging en dan lag het eveneens in de lijn van de verwachtingen dat verzoekster zou slagen. Verzoekster verwijst hiervoor naar haar resultaten van het eerste semester, die aangaven dat zij boven gemiddeld scoorde.

Verzoekster vroeg ook regelmatig naar de mogelijkheid van onderwijs aan huis. De leerkracht Nederlands ging hier aanvankelijk op in maar liet naderhand weten hierop teruggekomen te zijn, na [een] gesprek met de coördinator [...].

Er is dus een rechtstreeks causaal verband tussen de gebrekkige begeleiding van de school en het niet slagen van verzoekster.

Ook de vermelding in de bestreden beslissing dat verzoekster nog geconnecteerd was met de klasgroep en dus ook met de ‘pester’ via sociale media, is onjuist. In januari heeft verzoekster de ‘pester’ ontvriend op facebook. De conclusie die de beroepscommissie trekt, is vermoedelijk op basis van een like op een openbare foto, maar kan niet leiden tot de conclusie dat verzoekster thuis bleef om een andere reden dan het pestgedrag.

Tenslotte wordt eveneens onterecht het volgende gestipuleerd in de beslissing van de beroepscommissie: ‘na jaren te hebben volgehouden tegen beter weten in, de druk niet meer aankon om aan de haar gestelde eisen te voldoen, waarbij het conflict niet de oorzaak was’. De beroepscommissie kijkt dus – in navolging van de school – de andere kant uit en tracht de oorzaak voor het thuisblijven buiten de school te zoeken. Verzoekster

ontkent ten stelligste dat dit het geval was. De school was hiervan ook op de hoogte.

Deze ‘vaststelling’ van de beroepscommissie strookt ook niet met de resultaten van verzoekster in het eerste jaar van de derde graad waar zij 73% behaalde [...], de resultaten van het eerste semester waar zij nog 70% behaalde [...], de positieve commentaren die ze steeds kreeg en met het advies in de eindbeslissing van 24 augustus 2018 waarin de delibererende klassenraad schrijft ervan overtuigd te zijn dat de richting voor verzoekster geschikt is en dat ze dus best het jaar overdoet in dezelfde richting [...].

Samenvatting: Verzoekster meent dat er een grote verantwoordelijkheid uitgaat van de school die niet op gepaste wijze omging met deze uitzonderlijke situatie. Gelet op de goede resultaten van verzoekster in het verleden, is het zeer waarschijnlijk dat zij wel geslaagd was voor alle vakken wanneer zij terug naar school kon komen. Dit had zij kunnen doen indien zij wist dat de ‘pester’ er niet meer was. Verzoekster meent dan ook dat de school hiermee tekortgeschoten is in haar begeleidingstaak, een gebrek dat rechtstreeks heeft gezorgd voor het niet-slagen van verzoekster. De beroepscommissie ging hieraan op ongemotiveerde wijze voorbij, minstens werd rekening gehouden met foutieve veronderstellingen.”

Beoordeling

15.1. Verzoekster verwijt de beroepscommissie haar grief over het gebrek aan begeleiding door de school niet, minstens niet op grond van juiste gegevens te hebben beantwoord.

15.2. Zoals de Raad van State reeds in tal van arresten heeft gewezen, is het, in beginsel, één zaak of een leerling bewezen heeft de van hem verlangde kennis en kunde te bezitten en een andere zaak – als hij die kennis en kunde niet blijkt te bezitten – wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan eventueel diegene zijn die in gebreke is gebleven in de communicatie, in het voorzien van de gepaste begeleiding of in de oplossing van een klasconflict. Zulks betekent dat, indien een leerling de school terecht verwijt geen passende begeleidingsmaatregelen zoals thuisonderwijs te hebben voorgesteld of ingericht of relevante informatie niet te hebben gecommuniceerd of niet het nodige te hebben gedaan om een klasconflict te ontmijnen, dat op zijn hoogst kan betekenen dat de school schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige eindresultaat van de leerling, maar niet dat zo een resultaat gunstiger wordt.

Wat een verzoekende partij aanvoert met betrekking tot een gebrek aan begeleiding of de niet-nakoming van een individueel begeleidingsplan, kan met andere woorden eventueel aantonen dat de school mede aansprakelijk is voor het minder gunstige studieresultaat, maar niet dat dit resultaat ten onrechte als minder gunstig werd beschouwd. Er valt met andere woorden niet dadelijk in te zien hoe een eventuele tekortkoming in de begeleiding tijdens het schooljaar ertoe moet leiden voorbij te zien aan de vastgestelde tekortkomingen aan de leerplandoelstellingen en het uiteindelijke studieresultaat als beter te evalueren dan wat er is geleverd, laat staan dat van de weeromstuit aan de leerling, welke ook zijn studieresultaten mogen zijn, ter genoegdoening maar een diploma moet worden toegekend.

Om uitzondering te genieten op het beginsel dat het inroepen van falende begeleiding geen nuttig rechtsmiddel is omdat dit hoogstens een (mede)schuldige aanwijst maar niet vermag de punten beter te maken dan ze uiteindelijk zijn, is vereist dat de verzoekende partij met de nodige precisie aantoont dat de school is tekortgeschoten in welbepaalde vooraf gemaakte afspraken die in een rechtstreeks oorzakelijk verband kunnen worden gebracht met de haar toegekende punten of de wettigheid van de door haar bestreden beslissing – te denken valt, bijvoorbeeld, aan situaties waarbij, tegen gemaakte afspraken in, geen extra tijd is gegeven om een opdracht te maken, of niet in een apart lokaal is voorzien om het examen af te leggen, mondeling in plaats van schriftelijk examen mocht worden afgelegd of omgekeerd en daaraan niet is tegemoetgekomen, schrijffouten in strijd met het begeleidingsplan niet door de vingers zijn gezien, en zo meer.

Verzoekster stelt op nogal stellige wijze dat er sprake is van een “rechtstreeks causaal verband tussen de gebrekkige begeleiding van de school en het niet slagen van verzoekster”, maar laat na te wijzen op een geval dat nog maar enigszins het voorgaande benadert, namelijk een tekortschieten in welbepaalde vooraf gemaakte afspraken die onmiskenbaar in een rechtstreeks oorzakelijk verband staan met de behaalde resultaten en aldus met de wettigheid van de betwiste evaluatiebeslissing.

Verzoekster verwacht *prima facie* een naar haar oordeel evident causaal verband met een rechtstreeks causaal verband.

Te dezen lijkt dus ook voor verzoekster te moeten gelden dat de verwijten die zij richt tot de verwerende partij – daargelaten of ze feitelijk juist zijn – hoe dan ook niet kunnen teweegbrengen dat haar resultaten beter worden of als gunstiger moeten worden beschouwd dan ze zijn, in die mate zelfs dat zij in aanmerking zou komen voor een evaluatiebeslissing waarbij zij geacht wordt het tweede jaar van de derde graad ‘boekhouden-informatica’ – en meteen dus ook haar opleiding secundair onderwijs – met vrucht te hebben beëindigd.

15.3. Zelfs indien de beroepscommissie voorts op die grieven omtrent de gebrekkige begeleiding niet of niet afdoende zou hebben geantwoord, ziet de Raad vooralsnog niet welk belang verzoekster erbij heeft om dit te horen vaststellen.

16. Het vierde middel is niet ernstig.

17. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 oktober 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin